

Nr 326.

Av herr **Andersson** i Stockholm m. fl., *angående grunderna för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst.*

Dyrtidstilläggen för de i statens tjänst anställda befattningshavarna ha alltsedan de första gången fastställdes varit föremål för meningsskiljaktigheter i riksdagen. Alltsedan år 1923, då den betydande sänkningen gjordes för de lägst avlönade, ha dessa på olika vägar till regering och riksdag framfört anspråk på en förbättring av dyrtidstilläggen eller en lönereglering, som skulle giva dem åter vad som orättvist togs från dem år 1923. Riksdagen har regelbundet avvisat de framförda kraven. Dessa äro emellertid vad det gäller de lägre avlönade befattningshavarna trots detta fullt berättigade.

Den kommunistiska riksdagsgruppen har vid de senaste riksdagarna framfört förslag om sådana höjningar för de lägst avlönade, som skulle föra dem något över den orimligt låga lönenivå, på vilken de för närvarande befinna sig. Dessa krav ha mötts av ett enhälligt motstånd från de övriga partiernas sida. Sedan förslaget sist framfördes har den allmänt omtalade ekonomiska krisen förvärrats, och det är därför under innevarande år hopplöst att framföra de rättvisa och rimliga krav, som tidigare ställts från vår sida. Det stora behovet av en löneförbättring för de lägst avlönade föreligger emellertid alltjämt. För dessa är det ekonomisk kris jämt, ty lönen är otillräcklig för täckande av levnadskostnaderna.

I syfte att åstadkomma någon förbättring för de sämst ställda synes oss beräkningsgrunderna för dyrtidstilläggen böra föras upp så att tilläggen för dessa komma att motsvara vad de voro före den 1 juli 1932. Dyrtidstillägget för de lägst avlönade bör således icke beräknas efter lägre index än 160 och om de beräknade levnadsomkostnaderna överstiga 160, bör dyrtidstillägget räknas efter det högre tal, som levnadskostnadsberäkningarna utvisa.

I anslutning till vad här anförts vilja vi härmed föreslå,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i grunderna för beräkning av dyrtidstillägg, att till befattningshavare i statens tjänst, vilkas lön ej överstiger det för 16:de löneklassen i avlöningsreglemente för kommunikationsverken angivna beloppet, skall utgå dyrtidstillägg beräknat efter ett levnadskostnadsindex av lägst 160, och att, om levnads-

kostnadsindex överstiger 160, dyrtidstillägget skall beräknas efter det högre index, som levnadskostnadsberäkningarna utvisa;

att dyrtidstillägget i övrigt utgår efter de grunder, som fastställdes av 1932 års riksdag, dock att befattningshavare, vilken åtnjuter lön enligt 17:de löneklassen i avlöningsreglemente för löner reglerade verk, skall erhålla dyrtidstillägg med 11 procent. Den som har lön enligt 18:de löneklassen med 9 procent. Den som har lön enligt 19:de löneklassen med 6 procent. Den som har lön enligt 20:de löneklassen med 3 procent samt att den, som åtnjuter lön enligt högre löneklass än 20:de, icke skall uppbära något dyrtidstillägg.

För befattningshavare, som nu åtnjuter s. k. oreglerat dyrtidstillägg och har lön, som är högre än den i 17:de löneklassen angivna, utgår dyrtidstillägget med 28 procent och minskas därefter med 2 procent för varje helt 100-tal kronor, med vilket grundlönen överstiger den grundlön, som är angiven i 17:de löneklassen i löneplanen för löner reglerade verk.

Stockholm den 21 januari 1933.

Edoff Andersson.

Nils Flyg.

Aug. Spångberg.

Karl Kilbom.

Viktor Herou.

Verner Karlsson.
